

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۲۹ اپریل ۲۰۲۳

پیشنهاد "الغای موافقتنامه دوحه" به معنای "خینه بعد از عید"؟!

جمعه - ۰۸ ثور ۱۴۰۲ - کابل: هر چند می خواستم یادداشت امروز را به بحث در مورد قطعنامه پایانی جلسه اتریش که از جانب مخالفان و رقبای طالب و نظام ملاسالار صادر شده است اختصاص دهم، مگر به نسبت برخی مشکلات تخنیکی که در کشور و شهری چون افغانستان و کابل، هر لحظه ممکن است پیش آید و تمام برنامه های کاری انسان را به هم ریزد، با تأسف نتوانستم به آن قطعنامه دسترسی بیابم، از همین رو یادداشت امروز را به بحث در مورد یکی از خواستهائی که در آن جلسه کنفرانسی مطرح گردید، یعنی الغای موافقتنامه دوحه را خواستن محدود می نمایم. این که گفته اند "کم ما و کرم شما" در همچو حالاتی صدق می نماید:

۱- برای آن که بتوانیم موافقتنامه دوحه را ملغاً قرار دهیم، نخست باید بدانیم که موافقتنامه دوحه چه بود، چه وظایفی را می بایست انجام می داد و آیا قابل الغاء هست و یا نیست؟

همانطوری که می دانید موافقتنامه دوحه، قسمی که نامش پیداست، توافقی بود بین امپریالیسم امریکا و حرکت طالبان آنروز جمع حامیانش. این موافقتنامه در همان زمان انجام دو وظیفه را بر دوش طرفین موافقتنامه گذشته بود: خروج بی دردسر ارتش متجاوز امریکا و شرکاء از افغانستان و انتقال آرام و صلح آمیز اداره افغانستان از حاکمیت پوشالی و مستعمراتی "غنی احمدزی" به طالب.

۲- تا جائی که واقعیت های عینی جامعه و کشور ما نشان می دهد، این موافقتنامه کاملاً موفقانه تطبیق و عملی شده است. یعنی هم ارتش امریکا دیگر حضور آنچنانی در افغانستان ندارد و بدون هیچ گونه تلفاتی طالب راه خروج و فرار مفتضحانه آنها را باز گذاشت تا فرار کنند که فرار کردند و هم اداره افغانستان از حاکمیت پوشالی "غنی احمدزی" به طالب سپرده شد. من ندانستم منظور پیشنهاد دهندگان از الغای موافقتنامه دوحه چه بود؟ آیا می خواستند و می خواهند زمان را به قبل از اگست سال ۲۰۲۱ برگردانند؟ یعنی مجدداً امریکائی ها و شرکاء را داخل افغانستان نموده "غنی احمدزی و دبل عبدالله" را به حاکمیت گمارده، شروع بازی را مجدداً اشپلاق نمایند؟ یعنی آب رفته را مجدداً به جوی برگردانند و یا چه؟

۳- به این به اصطلاح مخالفان و رقبای طالب و نظام ملاسالار، که هریک از آنها به راسته خود در جایش فرش قرمزی جهت آمدن طالب و طالبیسم پهن نموده اند، باید گفت:

"خانم ها و آقایان! موافقتنامه دوحه یک وظیفه مشخصی به دوش داشت که آن را انجام داده است. شما اگر علیه این موافقتنامه بودید می بایست در همان زمان انعقاد و قبل از آن که عملی شود مقابل آن می ایستادید، علیه امریکا و طالب و حاکمیت پوشالی مبارزه می کردید و مخالفت تان را با آن اعلام می داشتید."

"در حالی که آنزمان همه ذوق زده شده سراز پای نشناخته یک روز به دوحه به دستبوسی "ملا برادر" می رفتید روز دیگر در مسکو تهران در عقب آنها سجده شکر می نمودید، تقاضای کنونی تان چیزی بیشتر از "خینه بعد از عید" نیست که می دانید آن را می باید به کجای تان بمالید."

هموطنان گرامی!

بیائید به قضیه اندکی واقعبینانه نظر بیندازیم. طالب که به اساس موافقتنامه دوحه به کار گماشته شده، ادعا دارد که تمام محتوای موافقتنامه را بدون کم و کاست عملی نموده است، امپریالیسم امریکا و شرکاء ضمن آن که مستمری مستعمراتی طالب را هفته وار می پردازند ادعا دارند که گویا نکاتی از آن موافقتنامه عملی نشده است. مشخصاً تهدید های امنیتی از جانب القاعده و داعش و سایر نهاد های تروریستی مستقر در افغانستان- و خواستار تطبیق صد درصد آن اند. در این میان چند فروشنده دوره گرد با عذر و زاری آمده با همان صدای همیشگی "کهنه زری کو-کن-" التجاء دارند که موافقتنامه را لغو اعلام نمائید. نتیجه اش چه؟

این که امپریالیسم امریکا و شرکاء آن را ملغا اعلام دارند و یا طالب بگویند "موافقتنامه دوحه راهی قبرستان"، می شود خانم ها و آقایان تقاضا کننده بگویند بعد از آن چه می خواهند؟ فکر می کنند امپریالیسم امریکا و شرکاء که با هزاران نذر و نیاز خود را زنده از افغانستان کشیده اند، به خواست این چند فروشنده دوره گرد، آنهم در شرایطی که روس و چین منتظر اند تا به محض ورود مجدد به افغانستان، تنبانشان را بر سرشان چپه ببندند، باز هم وارد افغانستان خواهند شد؟

هموطنان گرامی!

کسانی که به جای روی آوری به طرف مردم افغانستان و اولتر از همه به نسبت خیانت هائی که خود کرده اند و بستر آمدن طالب را فراهم ساخته اند، از مردم پوزش خواستن و خط بینی کشیدن که دیگر به مردم خودشان خیانت نخواهند ورزید، باز هم به خواست چند استعمارگر گرد هم جمع می شوند و از فرط فقر "چرند" می گویند و تمام امید شان آن است که امپریالیسم امریکا و شرکای تجاوزش باز هم دست از آستین تجاوز کشیده بر افغانستان بتازند و این خانم ها و آقایان را به قدرت برسانند، اگر در دشمنی با خلق افغانستان از طالب و نظام ملاسالار بد تر نباشند کمتر هم نیستند.

هموطنان گرامی!

راه نجات مردم از ظلم و دنیای تاریکی که طالب می خواهد آن را در افغانستان اعمار نماید، توجه به شرق و غرب و یا شمال و جنوب نیست، فقط وحدت مردم و تشکیلات های سیاسی- نظامی رزمنده ایست که طالب مسلح را در میدان جنگ وادار به تمکین نماید.

بیش از این فریب کلاشان و نوکران اجنبی را نخورید و منتظر هیچ معجزه ای از جانب آنها نباشید!

با شعار مرگ بر طالب و نابود باد نظام ملاسالار به نبرد مان ادامه دهیم!

مبارزه علیه امپریالیسم، جزء لاینفک مبارزه علیه ارتجاع در کل

و ارتجاع هار مذهبی- طالبی به صورت خاص می باشد

تشکل و تسلیح نیاز و خواست زمان ما!